

Hensyn til Stillingen, saaledes som den virkelig er bleven til, end tage Hensyn til de andre Landsdele, hvortil vi ingen særlig Opfordring have. Stillingen, som den virkelig er, er den, at de øvrige Landsdele ere ved Begivenhederne og tildeels ved deres egen Indflydelse paa Begivenhederne blevene fatte i en ganske anden Stilling ligeoverfor Regjeringen end denne Landsdeel, og at Regjeringen maa, for at bringe det Hele i et ordnet Sammenhæng, benytte den Stilling, som Begivenhederne have givet den i disse Landsdele, for at naae denne Ordning og dette Sammenhæng. Hvilken Maade den anseer for den bedste der til, det bør vi overlade til den; thi, naar vi i den Henseende lægge den nogenstomhelst Hindring eller Bæmselighed i Veien, saa trænge vi os netop ind imellem de andre Landsdele og Regjeringen, uden at vise, med hvilken Berettigelse vi gjøre det. Jeg troer, at der i denne Henseende til Regjeringen, i denne simple Udtalelse af, hvad der kunde tilfredsstille Rigsdagen, — og som vi maae antage derved det danske Folk — med Hensyn til Fællesforfatningen ikke ligger det Allermindste, som kunde siges at være imod Thingets Værdighed. Det ærede Medlem sagde, at det var omtrent det Samme, som at henvise Regjeringen til at handle, som der brugtes i en vis Læg, hvor man opgav en Række af Ord, for deraf at danne en Mening; men deri troer jeg dog, at det ærede Medlem har Ret; thi i denne Række af Paragrapher ligger en ganske betydelig Mening; der er ingen Paragraph, som er tagen ud paa Maa og Faa; men det er de Paragrapher, som hørte ind i Danmarks Riges Grundlov for at gjøre den til en Rigsgrundlov, og som, naar de samles til en Heelhed paa en blot passende Maade, udgjøre en Rigsgrundlov. Vi foreslaae altsaa ikke Regjeringen at gjøre en Historie af enkelte Ord; men vi give en heel Historie, og vi give den fuldt færdig, saaledes som den nu har virket i Danmarks Rige i de sidst forgangne Aar. Det ærede Medlem henviste til, hvilken Veij jeg troer han nævnte — Novemberministeriet vilde have ført os, ifald det havde styret Begivenhederne. Med al Anertjendelse af det Fortjenstfulde, som Novemberministeriet har

gjort i den Tid, det var ved Roret, saa har det jo just været Ulykken, at det ikke kunde styre Begivenhederne. Det er ingen Bebrejdelse, jeg her udtaler, naar jeg siger, at det maaskee forlænge forsøgte at styre Begivenhederne hen i den Retning, som det ærede Medlem paapegede, forlænge til at kunne blive ved at styre dem i det Hele.

Det ærede Medlem henviser Regjeringen til at sammensalde en Forsamling for de forskellige Landsdele for at raadslaae om Fællesforsamlingen. Jeg udtaler atter, at jeg troer, at her er Ingen tilstede, som jo fortrinsvis vilde give sit Medhold til en Ordning af denne Art; men jeg maa atter gjøre opmærksom paa, at det er meget muligt, at der lægger sig meget store Hindringer i veien derfor. Dersom vi tænke os den simpleste Maade at tilvejebringe dette paa, at Regjeringen nemlig selv lod enhver af de forskellige Landsdeles Forsamlinger udvalge et passende Antal Mænd for at danne en raadgivende Forsamling, der ikke endnu skulde have nogen lovgivende Virksomhed, men blot en raadgivende og derved være et forberedende Middell ved dette Bærks Fuldbjyrdelse, saa var det jo muligt, at Regjeringen ikke fik de vedkommende Personer til at komme, og, dersom de, der vare valgte, nu ikke kom, saa var jo denne Foranstaltning mislykkedes. Lad os indskrænke det til det snevreste Gebeet, lad os sige, Regjeringen kunde jo selv vælge de Mænd, som skulde møde for at bringe en saadan Sag i Orden, — siger man det, saa kunde man saae — dette Svar er givet tidligere under Forhandlingerne — det ganske simple Svar: det har Regjeringen engang forsøgt forgjæves i Notabelforsamlingen. Intet har været mere forgjæves forsøgt, og dog maae vi alle erkjende, at de Mænd, der bleve valgte dertil, vare vistnok efter de Flestes Mening valgte med Skjønnsomhed (Ne: Nei.) Jeg troer, de vare valgte efter de Flestes Mening med Skjønnsomhed, og hvorfor mislykkedes det da? Det synes, meest fordi disse Mænds Mening ikke havde sin Rod i nogen almindelig Betragtning af Forholdene, saaledes som den til den Tid passede deels for Regjeringen og deels for de forskellige interesserede Personer; thi her var andre Personer i det